

терици за социалното и икономическото неравенство между заетите, между жените и мъжете, между работещите за своя сметка и неплатените членове в семейството. Безспорно е, че всеки един от тези моменти представлява интерес за по-нататъшното развитие на специфичните статистически изследвания у нас, каквито са тези за неформалните сектори като цяло или за участието на жените в процеса на развитието.

Засега становищата на специалистите за включването на неформалните сектори в системата на националната отчетност се разделят. Всички досегашни ревизии на методиката на системата на националните сметки отминават този въпрос без решение. На Четвъртата експертна среща на европейските статистици във Флоренция през 1987 г., проведена от Икономическата комисия за Европа към ООН, ИНСТРО разви самостоятелна теза и предложи включването на неформалните сектори, но до решение не се стигна. През месец март 1991 г. ИНСТРО, заедно с Икономическата комисия за Европа, организира нова международна експертна среща по въпросите за неформалните сектори, която ще се проведе в Рим.

За статистическата практика у нас този въпрос стои по-настрана, но във връзка със сътрудничеството с ИНСТРО и интересът към специална организация на статистиката за жената е наложително разработването на концепция за неформалните сектори. Не е целесъобразно при голямата загриженост за въвеждането на системата на националните сметки у нас тези сектори да се пропуснат. Най-целесъобразно е приспособяването на действащата отчетност, запазвайки положителното от своя опит и развитие, да има предвид не само качествата, но и новите изисквания към системата на националната отчетност. Така не само могат да се разрешават по-добре някои от възникващите проблеми, но и да се изпреварят решения или да се специфицират с оглед условията на страната. Точно неформалните сектори дават такава възможност в концептуален и методологически план.

Не е нова констатация, че развитостта на всяка икономика стеснява неформалните сектори, но те съществуват във всяка страна и това обяснява възникването на изследвания в европейските страни. Освен това кризисните сътресения увеличават значението им, макар от два различни ъгъла — в по-развитите икономики движещ фактор е безработицата, в по-слабо развитите — дефицитността. В този смисъл неформалните сектори започнаха да заваяват истинска сфера в световната икономика от 70-те години насам. Те станаха спътник и функция на икономическите кризи, а по-линията на обратните връзки — и техен отдушник.